

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש/האב פלוני
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קניר

נגד

משיבה/האם אלמונית

בעניין הקטינים י' קטין יליד 2010
ע' קטינה ילידת 2013
פ' קטין יליד 2015

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת
2 ליאת דהן חיון) מיום 25.12.19 ב-תלה"מ 7739-12-19 (להלן: "**ההחלטה קמא**"),
3 במסגרתה פסק מזונות זמניים עבור שלושת הקטינים בסך 6,100 ₪ (3700 ₪ לקטינים י'
4 וע' ו-2400 ₪ לקטין פ'), ובנוסף מחצית הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים (להלן:
5 "**דמי המזונות הזמניים**").

6

7 רקע וההחלטה קמא

8. הצדדים יהודים, אזרחי ישראל, נישאו זל"ז כדמו"י ביום 24.8.08; מנישואים אלה נולדו
9 שלושת הקטינים כמפורט לעיל.

10 יצויין כי האב נושא בתשלומי מזונות לבתו מנישואים קודמים, בסך 2000 ₪ בחודש.

11. בשנת 2018 עלו יחסי הצדדים על שרטון ובמהלך שנת 2019 נפרדו, כאשר האב עזב את
12 דירת הצדדים ושכר לעצמו יחידת דיור. הקטינים מצויים במשמורת האם וקיים הסדר
13 זמני שהות עם האב, כפי שיפורט להלן.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

4. מנתוני ההחלטה קמא עולה כי האם מתגוררת עם הקטינים בדירה שכורה בעלות חודשית של 4,500 ₪ בחודש; עובדת ומשתכרת בממוצע סך של 12,777 ₪ בחודש (בהתאם לתלושי שכר שהוצגו לחודשים 1/19-4/19 ו- 7/19-9/19 לאחר ניכויי חובה).
5. האב מתגורר בדירה שכורה בעלות חודשית של 3,850 ₪ בחודש; נקבע כי עובד ומשתכר בממוצע סך של 25,091 ₪ בחודש (בהתאם לתלושי שכר שהוצגו לחודשים 12/18-11/19 לאחר ניכויי חובה).
6. רכוש משותף: לצדדים דירת מגורים בעיר ... המושכרת לצד ג' בדמי שכירות חודשיים בסך של 2,800 ₪ שמשולמים ישירות לידי האב. לטענת האב, על הדירה מוטלת משכנתא בסך 3000 ₪, המסולקת מחשבון האב, כך שבכל חודש הוא מוציא מחשבון 200 ₪.
7. לעניין זמני השהות: ביום 24.11.19 ניתנה החלטה בביה"ד הרבני בדבר זמני השהות, ולפיה המשיב ישהה עם הקטינים אחת לשבוע באמצע השבוע ובכל סוף שבוע לסירוגין; עם זאת המבקשת טענה בתיק קמא שהמשיב טרם מקיים את זמני השהות כסדרם.
8. צרכי הקטינים: האם העמידה את צרכי הקטינים בסך חודשי של 17,650 ₪ ולפיכך עתרה לפסיקת מחצית ההוצאות בסך של 8,825 ₪ בחודש. בהחלטה קמא צוין כי לא צורפו אסמכתאות מהן ניתן ללמוד על תשלום הוצאות אלה בפועל.
9. מדור והוצאותיו: האם עתרה לפסיקת מחצית מהעלויות שפורטו, בסך של 3,740 ₪. בהחלטה קמא צוין כי לא צורפו אסמכתאות מהן ניתן ללמוד על תשלום הוצאות אלה בפועל.
10. צרכים מיוחדים של הקטינים: האם ציינה בבקשה קמא כי הוצאות החינוך של הקטינים מגיעות לכדי 3,740 ₪ בחודש ועל האב לשלם מחציתן. כמו כן, לדבריה, הבן פ' סובל מטונוס שרירים נמוך ומטופל באמצעות שחייה והבן י' סובל מפגם בעמוד השדרה ולפיכך נזקק לטפולים רפואיים שונים בעלות של כ- 800 ₪ לביקור. בהחלטה קמא צוין כי גם במקרה זה לא צורפו אסמכתאות מהן ניתן ללמוד על תשלום הוצאות אלה בפועל.
11. בשקללה את כל הנתונים כאמור לעיל, קבעה השופטת קמא את המזונות הזמניים כדלקמן:
- "...הנני מחייבת את המשיב לשלם לידי המבקשת, מידי חודש, את מזונות הקטינים י' וע' בסך של 3,700 ₪ ואת מזונות הקטין פ' בסך 2,400 ₪. תשלום זה יחול החל מחודש 12/19 ועד הגיעו הקטינים לגיל 18 ו/או עד לסיום לימודי התיכון - לפי המאוחר מבין שני המועדים."

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

תמצית טענות המבקש בבקשת רשות הערעור

12. להלן טענות המבקש בבקשת רשות הערעור:

א. בהחלטה קמא נפלה שגגה חשבונאית (אם לא משפטית), עת העריך בית המשפט קמא את שכרו הממוצע של האב בסך של כ- 25,000 ₪ לחודש, חרף העובדה כי הכנסתו עומדת על סך ממוצע של כ- 18,400 ₪ נטו לחודש – ואף צורפו תלושי שכרו המוכיחים זאת לכתבי טענותיו בתובענה קמא. טעות חשבונאית זו, שמעמידה את הכנסת האב על סך של כ-6000 ₪ מעבר להכנסותיו הממשיות, מצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

ב. שגה בית המשפט קמא עת התעלם מהעובדה שהאב חב במזונות בתו מנישואיו הראשונים, בסך של 2000 ₪ בחודש. אף זו הוצאה המקטינה את הכנסתו הפנויה של האב, ולא נלקחה בחשבון בחישוב דמי מזונות הקטינים.

ג. שגה בית המשפט קמא עת זקף 2800 ₪, דמי השכירות המתקבלים מהדירה המושכרת לזכות האב, אך לא שקלל את תשלום המשכנתא מחשבון האב מנגד, בסך של 3000 ₪.

ד. שגה בית המשפט קמא עת פסק את מזונותיהם הזמניים של הקטינים בהתבסס על צרכים ועל סכומים אשר אינם מתיישבים עם הדין – לפי הפסיקה עלות צרכים בסיסית ממוצעת לקטין היא 1500 ₪ בחודש, ואילו השופטת קמא העריכה את צרכי כל קטין (מעל גיל 6) בסך 3700 ₪ בחודש.

ה. בנוגע לקטין מתחת לגיל 6 שנים, חייב בית המשפט קמא את האב בתשלום מלוא צרכיו ההכרחיים בסך של 2400 ₪ לחודש, מבלי לקזז את הוצאות האב על הקטין בזמני השהות עמו.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה ובתיק קמא שוכנעתי לדחות את בקשת רשות הערעור אף ללא צורך בתשובה, מכח סמכותי על-פי סעיף 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984.

להלן אנמק החלטתי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

14. נזכיר כי עסקינן בהחלטה זמנית של בית משפט קמא, העוסקת במזונות זמניים.
- הלכה פסוקה היא לענין מידת ההתערבות המצומצמת של ערכאת הערעור בהחלטת מזונות זמניים, על-פיה רוחב שיקול הדעת המוענק לבית המשפט לענייני משפחה, בבואו לקבוע מזונות זמניים, עומד ביחס הפוך לצמצום שיקול הדעת של ערכאת הערעור.
- ההכרעה של בית המשפט לענייני משפחה על אודות מזונות זמניים, חייבת להיות מהירה, עניינית, ומטבעה נשענת על תמונה חלקית.
- התוצאה היא, כי קביעת בית המשפט קמא בנושא מזונות זמניים ניזונה מממצאים עובדתיים חלקיים. הגבלה זו תורמת לריסון שעל ערכאת הערעור לנקוט בבואה לבקר החלטת הערכאה המבררת.
- בכל מקרה, החלטת מזונות זמניים אינה סופית. ככל שיתברר לאחר שמיעת ראיות שנפלה טעות בקביעת המזונות הזמניים, ניתן לקזז סכומים אלה מהמזונות העתידיים.
- דברים אלה מבטאים את המעבר מהכרעה שהיא בגדר "סיוע ראשוני", מזונות זמניים, להכרעה שהיא תולדה של בירור עובדתי מקיף – מזונות קבועים במסגרת פסק דין.
- לסיכום יאמר, חרף העובדה שפסיקתה של הערכאה הדיונית בנושא מזונות זמניים אינה חסינה מפני התערבות ערעורית, שומה על ערכאת הערעור להימנע מהתערבות בקביעתם של בתי המשפט לענייני משפחה בדבר שיעור המזונות הזמניים, אלא אם כן מדובר במקרה חריג ויוצא דופן.
- לעניין זה ראה:
- בע"מ 1078/11 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 27.4.11).
- בע"מ 1326/12 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 28.3.12).
- רמ"ש (חי') 34826-10-18 פלוני נ' אלמונית (ניתן ביום 17.10.18).
15. אף אם נבחן את טענות המערער לגופן, הרי שבנסיבות התיק – דין טענות המבקש להידחות. בהינתן כי לא מתקיימת משמורת משותפת על הקטינים וצרכיהם המיוחדים הנטענים של הקטינים פי וי' (כפי שאף פורטו בהחלטה קמא) וכי אחד הקטינים הוא בן פחות משש שנים (הלכת בע"מ 919/15) – הרי ש**סכומי המזונות הזמניים שנפסקו אינם חריגים לנוכח הכנסת המבקש, ואינם מצדיקים כשלעצמם התערבות בשלב פסיקת המזונות הזמניים.**
16. מעבר לאמור לעיל, נבחן את טענת המבקש לעניין הטעות החשבונאית לכאורה שנפלה בהחלטה קמא. המבקש טוען כי ממוצע הכנסותיו (לפי תלושי השכר שהציג) עומד על כ-

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

18,400 ₪ ולא 25,000 ₪ כפי שנקבע. **אולם סבורני כי המבקש הוא אשר נתפס לכלל טעות בנקודה זו, ואסביר.**

17. השופטת קמא כתבה במפורש בסעיף 17 להחלטה קמא, כי השתכרות המבקש היא כ- 25,000 ₪ בחודש בהתאם לתלושי השכר שהציג ולאחר ניכויי חובה (מס הכנסה, ביטוח לאומי וביטוח בריאות). בדיקה מלמדת כי כך הוא אכן המצב בפועל.

אכן ממשכורתו של המבקש מנוכים גם ניכויי רשות נוספים (למשל לקרנות השתלמות וקופות גמל) והסך "נטו" המועבר לידי המבקש נמוך יותר, אך לצורך רמת הכנסת הצדדים בהתייחס לפסיקת מזונות בוחן בית המשפט את גובה השכר לאחר ניכויי החובה בלבד – ללא ניכויי הרשות [ראו למשל עמ"ש (חי) 26409-10-18 ש' נ' ש' ואח', פסקאות 50-53 (ניתן ביום 25.7.19)].

18. באשר לטענות המבקש לעניין אי התחשבות השופטת בהחלטה קמא, בעובדה כי נושא במזונות בתו הבכורה (מנישואים קודמים) וכן נושא בתשלום המשכנתא עבור דירת הצדדים שמושכרת לצד ג' – מקומן של טענות אלו להתברר בערכאה קמא, וכך אכן ייעשה בישיבת קדם המשפט הראשונה בתיק קמא.

19. לאור כל האמור לעיל, החלטת השופטת קמא הלוקחת בחשבון את גיל הקטינים, הכנסות הצדדים וקיומם של זמני שהות בין המבקש לקטינים, אינה שגויה באופן שתצדיק את התערבות ערכאת הערעור. יש לזכור (כפי שעמדנו על כך לעיל), כי החלטת המזונות הזמניים אינה סופית, וככל שיתברר במהלך הישיבות הקרובות ו/או לאחר שמיעת ראיות שנפלה טעות בקביעת המזונות הזמניים, ניתן יהיה לקזז סכומים אלה ממזונות עתידיים.

סוף דבר

20. לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית בקשת רשות הערעור.

21. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 20-01-14050 פלוני נ' אלמונית

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

החלטה זו מותרת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתנה היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט